Devítky se loučí

2013 - 2022

ZŠ SEZEMICE

Naše začátky...

aneb vše máme před sebou...

Charakteristiky tříd

9. A

Naše třída je opravdu různorodá. Jsou tu zastoupeny snad všechny typy vlastností a charakterů. Někteří jsou hlasití, jiní tiší, ale jedno máme společné – těšíme se na prázdniny a nic se nám nechce.

Podle některých lidí by se naše třída dala zkráceně charakterizovat jako otrávená a náladová. Při některých hodinách řveme jako paviáni a učitelé mají v ten moment chuť utéct ze třídy a nikdy se nevrátit. Někdy jsme ale hodní. Někteří učitelé dokonce i řekli, že jsme jejich nejoblíbenější třída, a vracejí se k nám vždy s dobrou náladou a pocitem klidu. Což jim, jak jinak, nikdo nevěřil.

Přes všechno naše chování ale stejně věřím, že nás učitelé mají rádi a ty poslední dny si s námi užívají. Na závěr bych nás chtěl charakterizovat tak, jak to vidím já. Jsme energičtí a dobromyslní.

Matyáš Brett, 9. A

9. B

Naši třídu lze přirovnat k zoo. Jsme rozděleni na několik pavilonů a většina umí vydávat nejrůznější zvuky a skřeky.

Naše třída je proslulá tím, že ji slyšíte všude. V hodinách se zde předhánějí, kdo vydá nejhlasitější a nejoriginálnější zvuk. Učitelé nás milují, jsme taková zlatíčka. Jsou tu samozřejmě i normální lidé. Vždy pomůžou, jsou milí a spolehliví.

Ve druhé třídě se spolužákovi povedlo vytrhnout umyvadlo. Nefunguje u nás ani pravidlo přezouvání, každou chvíli má někdo od paní učitelky Kaplanové poznámku, že nemá přezůvky.

Jsme odvážní, neustále pokoušíme nervy a trpělivost učitelů. Není to lehké, zdoláváme překážky, ale uznám, vede se nám dobře. Celkově jsme fajn třída, která drží při sobě. Když zrovna nejsou výkyvy, dokážeme být v pohodě.

Adéla Závorková, 9. B

Reportáž… aneb co jsme zde zažili…

Střelnice 3. třída

Ve třetí třídě jsme se společně s tehdejší třídou 3. B vydali na střelnici na Hůrkách. Šli jsme tam po stezce pěšky. Kvůli tomu, že bylo léto, nám bylo opravdu teplo a těšili jsme se na cíl. Když jsme tam dorazili, seznámili jsme se s majitelem a pravidly střelnice. Všichni jsme se ale těšili na jedno - střelbu ze vzduchovky. Byli jsme rozděleni do skupin zhruba po šesti lidech. Přebíjet jsme sami nemohli, to za nás dělali správci střelnice a synové našich třídních učitelek, kteří šli s námi. Po dokončení střelby jsme dostali terče zpět a spočítali jsme si, kolik máme bodů z celkových 5 ran – tudíž maximálně jsme mohli získat 50 bodů. Ti nejlepší měli dokonce přes 40 bodů. Pro zpestření byl pro nás v lese připraven běh na čas s překážkami. Třída 3. B na střelnici přespávala, my jsme bohužel museli jít zpět. Na zpáteční cestě na nás čekala sladká odměna - zmrzlina v Počaplech. Po odměně už jsme šli do školy, někdo následně do družiny nebo domů.

Matyáš Brett a Matouš Vavera, 9. A

Juniorská NBA

Meziškolní basketbalová soutěž, pořádaná českou basketbalovou federací, byla slavnostně zahájena v pátek 13. října 2017, a to prvními utkáními naší skupiny.

Byla jsem v tu dobu malý čtvrťáček s velkými sny a představami, což pochopitelně znamenalo, že byl pro mě tento turnaj velkým dobrodružstvím a zážitkem. Bylo pro mě poctou zahrát si v dresech Milwaukee Bucks.

Musím říct, že to bylo opravdu skvělé a panovala tam výborná atmosféra. Moc se mi tam líbilo i díky tomu, že jsem se vyhnula pár testíkům ve škole...

Sandra Horáková, 9. A

Akademie 4. třída 2017

Na akademii, která se konala ve čtvrté třídě, jsme se dlouho připravovali. Měli jsme zajímavé téma, které nás velmi bavilo, s názvem Oblázky. Příprava byla dlouhá a zábavná. Když jsme měli pár dní před vystoupením, báli jsme se a strachovali z toho, co se stane, když to pokazíme.

O několik desítek hodin později jsme už byli na podiu v Sezemickém domě. Všichni jsme tam nastoupili a styděli jsme se, protože na nás koukaly všechny ty oči diváků, kteří seděli v publiku. Když jsme začali hrát naše vynikající představení, už jsme se nebáli a v klidu jsme naše dílo dokončili.

Matyáš Ticháček, 9. A

Botanicus a ZOO Chleby

Ve 4. třídě jsme byli na úžasném výletě v centru řemesel "Botanicus" u Říčan u Prahy. Od školy jsme odjížděli brzy ráno a cesta nám trvala asi 2 hodiny. Když jsme konečně dorazili, nejprve jsme si vyměnili peníze za groše. Mohli jsme si vyzkoušet různé aktivity, jako např. rýžování zlata, výrobu papíru, výrobu svíček, dřevořezbářství apod. Podívali jsme se také do krásných kvetoucích zahrad a do bludiště.

Potom jsme jeli do Zoologické zahrady Chleby. Nejprve jsme šli do staré ZOO, kde jsme mohli vidět gepardy, opice, nebo dokonce i gibony. Pak jsme zavítali do nového pavilonu, kde jsme si mohli prohlédnout např. medvědy. Poté jsme šli na oběd a nakoupili si nějaké suvenýry.

Nakonec jsme odjeli zpátky do školy.

Sylvie Netíková a Eliška Slabá, 9. A

Škola v přírodě

Teď se vrátíme zpátky do 4. třídy, kdy se uskutečnil náš první několikadenní výlet, z kterého jsme si přivezli spoustu zážitků, ale my nejraději vzpomínáme na jeden.

Naprosto nerozlučitelná dvojka Lucka a Anet se rozhodly, že si ze dvou postelí udělají jednu společnou. V průběhu stěhování se jim postel rozpadla na tři části. Se slzami v očích šly za paní vychovatelkou, která problém vyřešila. Po téhle zkušenosti holky už nikdy nenapadlo stěhovat postele.

Lucka Tomášková a Aneta Hnilicová, 9. B

Macocha

Na konci 5. třídy jsme jeli na výlet do Moravského krasu.

Nejvíce nás zaujala známá propast Macocha, ve které jsme byli také na prohlídce. Jeli jsme dokonce i na loďkách, ale museli jsme se ohýbat, protože strop jeskyně byl velmi nízký. Také jsme si tam koupili pěkné a zajímavé suvenýry, které jsme si následně odvezli domů.

Moc se nám tam líbilo a výlet jsme si moc užili :).

Jana Marečková a Nela Válková, 9. A

Adaptační kurz 6. třída

Na začátku šesté třídy jsme odjeli do Krkonoš na adaptační kurz, abychom se sblížili s novými spolužáky, učiteli a přírodou. Po příjezdu do Pece pod Sněžkou a po výšlapu na Liščí horu jsme se ubytovali na Lyžařské boudě. Navštívili jsme nedalekou rozhlednu na Hnědém vrchu.

Každé dopoledne jsme hráli fotbal a vybíjenou. Během tohoto týdne jsme chodili na mnoho kratších i delších procházek. Podnikli jsme výlet na Černou horu, kde jsme se občerstvili v restauraci.

Nejnáročnějším a nejdelším pěším výletem kurzu byl výšlap na Sněžku, který nám zabral celý den. Celkem 42 z nás došlo na konec této cesty.

Na adaptačním kurzu se nám také stala jedna velmi legrační příhoda. Bylo pozdě večer a byla velká tma. A jeden z našich kamarádů uviděl divokého medvěda. Později se ale ukázalo, že to doopravdy byla pouze cedule.

Týden to byl nádherný, ale nakonec jsme se stejně všichni těšili domů.

Kryštof Ender, Jan Dašek, Filip Jirásek, Matouš Říha a Jan Bulva, 9. A

Malá scéna

Dne 19. února 2020 jsme my, jakožto 7. ročník, a třídy 8. ročníku měli příležitost navštívit Východočeské divadlo v Pardubicích. Představení se jmenovalo Baroko pro oko a hrálo se na Malé scéně. Dovolím si říct, že většinu z nás moc nezajímalo, na jaké představení jdeme, jako to, že vynecháme školu a učení.

Vyrazili jsme ráno a autobusem dojeli až k divadlu. Odtamtud jsme došli k budově Malé scény, kde jsme museli čekat na to, až nás pustí dovnitř. Musím přiznat, že čekání nebylo zrovna moc příjemné, byla přece jen zima a foukal vítr. Když nás všechny konečně pustili, usadili jsme se a napjatě sledovali, kdy přijdou herci.

Vystoupení si sice pamatuji jen matně, ale tématem bylo 17. století v Evropě. Byli jsme svědky válečné vřavy, vojenských písní a popěvků. Dále jsme se vydali do Itálie, kde jsme se setkali s Antoniem Vivaldim. Pořad výborně doplnily ukázky z dějin hudby.

Představení bych zhodnotila jako vydařené, všichni si to užili a hodnotili pozitivně.

Ella Krejčíková, 9. A

Sportovní dny

Každoročně se u nás ve škole koná Sportovní den. Je tam vždy spousta disciplín - např. fotbal, vybíjená, sprint, vytrvalostní běh, střelba ze vzduchovky, člunkový běh, hod granátem a podobně… Letos bylo navíc zařazeno stavění stanu nebo posílání míčků „potrubím“.

Koná se to vždy v nějakém květnovém termínu, kdy je pěkné počasí. Většina dětí se na Sportovní den těší, protože se neučíme.

V tomto školním roce v jednotlivých disciplínách obdržela nejvíce bodů naše třída – 9. A. Za výsledek jsme dostali diplom a sladkou odměnu.

Ondřej Šimon a Tadeáš Spilka, 9. A

Minitaneční 2021/2022

Od začátku listopadu jsme měli možnost chodit každé úterý večer po dobu sedmi týdnů na kurz tancování. Všichni účastníci se naučili různé druhy tanců, např. mazurku nebo valčík. Jednotlivé lekce se nám líbily, protože tam byla legrace a bylo vtipné pozorovat ostatní, jak tancují. Tanečních se ale zúčastnili jen někteří žáci. Ti, kteří se nepřihlásili, toho trochu litují, protože je zaujalo to, co jim účastníci tanečních vyprávěli.

Jak se Ti líbily letošní taneční?
Bylo to zábavné a naučili jsme se něco nového.

Bylo tam něco, co bys chtěla změnit?
Za mě asi ne, mě to tam bavilo.

Který tanec se Ti líbil nejvíce?
Mně se asi nejvíce líbila chacha.

Šlo Ti hned dobře tancovat?
Ze začátku to bylo složitější, ale šlo to všem.

Bylo Ti příjemné, když jsi tancovala s kluky, které nemáš ráda?
Nebyl tam nikdo, koho bych vyloženě neměla ráda.

Chtěla by sis to zopakovat?
S radostí bych si to zopakovala.

Petra Bartošová a Ema Mojžíšková, 9. A

Poslední společný výlet

Dne 7. června jsme jeli se třídou na dvoudenní výlet na Konopáč u Heřmanova Městce.

Cestovali jsme linkovým autobusem z autobusového nádraží v Pardubicích a cestou jsme přestupovali na další spoj. Tím se doprava poněkud lišila od dřívějších výletů, kdy jsme jezdili autobusem přímo od školy.

Jakmile jsme vystoupili z autobusu, dali jsme se na cestu do autokempu, kde jsme měli zajištěné ubytování a stravování. Po asi hodinovém odpočinku jsme začali nacvičovat program na závěrečné vyřazování ze základní školy. Byť nám v den příjezdu nepřálo příliš počasí, k večeři nám pan učitel griloval dobroty, které jsme si přivezli z domova. Někteří měli s sebou tolik jídla i pro ostatní spolužáky, že se to ani nedalo sníst. Část z nás se po večeři prošla nočním kempem.

Druhý den po snídani jsme ještě nacvičovali a po obědě jsme se vypravili na cestu domů.

David Velký, 9. A

Fejeton – Školní den

Je právě 7:45 ráno, školní den začíná. Žáci sedí poslušně v lavicích, jsou dobře naučeni a čekají v tichosti na příchod vyučujícího... Tak taková idylka v naší třídě rozhodně nehrozí.

Přicházím na chodbu a už slyším hlasy a výkřiky některých hlučnějších spolužáků. Alespoň vím, že jsem vlezl do správné školy. Ve třídě vždy poletují spousty nejrůznějších předmětů a odpadků od svačin. Mohu si tak nachytat nějaké jídlo, co létá vzduchem, tudíž nemusím nosit svačinu. Už zvoní, ale u nás to není slyšet.

Přichází učitel, ale hned u dveří padá k zemi po prudkém úderu banánem do spánku od mého spolužáka Šestáka. Když se vyučující probudí, je už konec hodiny a já, nabit novými vědomostmi, vyrážím s chutí na další hodinu. Vtom přichází můj spolužák Tichý. Po zjištění, z čeho píšeme, pronese, že se na to může... a odchází zpět domů.

Andrej Čihák, 9. B

Neočekávané situace...

Nečekaná karanténa

Bylo nám 12 let a chodili jsme do 7. třídy. Den 11. března 2020 byl jako každý jiný, učili jsme se, povídali jsme si o přestávkách, učili se na zkoušení... Když vtom nám bylo při hodině dějepisu ze školního rozhlasu oznámeno, že se školy uzavírají. Nejdříve jsme si mysleli, že to je vtip. Také jsme si mysleli, že to bude pouze na dva týdny, ale nebylo to tak...

Ze dvou týdnů se stalo půl roku, do škol jsme se vrátili 1. září 2020, ale jen na měsíc a pár dní.

Distanční výuka pokračovala, psali jsme testy, chodili na hodiny v pyžamech, neodpovídali jsme učitelům apod. Mělo to své výhody i nevýhody - např. nám chyběla látka, protože jsme nedávali pozor nebo jsme se na hodiny nepřipojovali, ale mohli jsme spát déle, jíst a pít při hodinách, měli jsme méně hodin a testů. Nelíbilo se nám, že to trvalo dlouho a skoro nic jsme nebyli schopni se naučit.

Lucie Janková, Anna Škrobalová, 9. A

Distanční výuka

Online škola byla vyhlášena 11. března roku 2020, to jsme byli sedmáci. Pamatuji si, jak jsme se těšili, že už vypadneme ze školy.

V osmé třídě už byla online docházka povinná. Prvních pár dnů byl zmatek, dokonce jsem i málem „prošvihla“ hodinu přírodopisu, jako v první den skoro všichni.

Ovšem při většině hodin nikdo nedával pozor, někteří si při hodině dokonce vařili oběd. Abych se sama přiznala, při určitých hodinách jsem si i trochu ,,schrupla”, ale to jednou všichni, ne?

Ze začátku jsem byla z distanční výuky nadšená, ale ke konci mě to už rozčilovalo, rozhodně bych to znovu prožít nechtěla.

Natka Szwajczewská, 9. B

Rozhovory ...

S třídním učitelem 9. A Pavlem Firmanem

Jaké máte pocity z toho, že jste nás učil? Kolik nervů Vás to stálo?
Nervů asi hodně. Myslím si, že asi stejně jako s každou jinou třídou. Možná teď ke konci jsem na některé z vás naštvaný, že by to mohlo být i lepší...

Proč jste se rozhodl být učitelem?
V první řadě jsem šel studovat pedagogickou fakultu s tím, že se pak uvidí. A možná i vzhledem k tomu, že moje matka i babička učily matematiku.

Jaké máte koníčky mimo školu?
Práce doma, na farmě, a sport – florbal, fotbal, hokej.

Jak dlouho už farmaříte?
Vzhledem k tomu, že farmařili i naši předci a já jsem v tom pracoval, tak nějak samozřejmě odmalička - nějaké pomocné práce. Jinak já celkem 15 let.

Jak vzpomínáte na období distanční výuky?
Raději nevzpomínám.

Těšíte se na náš školní výlet?
Ale ano, těším. Doufám, že si to užijeme a bude trošku legrace. Doufám, že mi to nezkazíte.

Těšíte se na naše vystoupení při vyřazování?
Doufám, že to zvládnete a užijete si i ten konec. To bude docela fajn. Myslím, že teďka, jak se to rozjelo, už to začíná být víc pohodové.

Budete na nás rád vzpomínat?
Na většinu ano.

Co byste nám radil a popřál do života?
Zdraví.

Lucie Janková, Jan Dašek, 9. A

S třídní učitelkou 9. B Evou Valentovou

Co jste si o nás myslela, když jste nás viděla poprvé?
Já jsem vás trochu znala z prvního stupně, i když jenom hodně malinko. Myslím, že první otázka, kterou jsem dostala, byla od Tučka - jakou značku auta mám a čím jezdím (smích). Tak co jsem si myslela? Doufala jsem, že to bude všechno dobrý.

A to se vyplnilo?
Asi nemůžu říct, že se úplně všechno vyplnilo, protože ty naše čtyři roky byly hodně jiné než s jinými třídami, hodně neobvyklé a bylo to hlavně z důvodu covidového výpadku, bylo to jiné, než jsem očekávala samozřejmě.

A co si o nás myslíte teď?
Tak z těch dětiček, co jsem viděla tehdy na začátku šesté třídy, jsou už velcí kluci, kteří ale ještě pořád musí být pod kontrolou, si myslím (smích) a myslím, že děvčata jsou už fajn, těm už věřím a ty už vypustím do světa, o ty se nebojím.

Naše třída je sportovně založená. Sportujete také ráda? Nebo máte jiný koníček, jako například cestování?
Cestování určitě patří do mých koníčků, sportuji také ráda. Sportuji celý život už odmala, ale teďka už se zabývám sportem takovým, který je přiměřený mému věku. Mám ráda jógu, pilates, ale pořád lyžuji a jezdím na kole.

Kam byste se chtěla podívat?
Zatím jezdím jen po Evropě, dál jsem nebyla. To je jedno kam. Teď se těším do Francie, tam jedu hned na začátku prázdnin, takže asi tam.

Zkusila byste potápění v moři?
Potápěla jsem se v moři jen se šnorchlem, jinak ne. Nebyla příležitost. Kdybych měla příležitost, tak nevím, ale se šnorchlem plavu, takže jestli tohle berete jako potápění (smích).

Jaký byl váš největší školní trapas?
Jednou jsem si spletla tatínka se žákem.

Jak na nás budete vzpomínat?
Na každou třídu vzpomínám ráda, takže taky na vás budu vzpomínat moc ráda a budu doufat, že se vám v životě bude dařit a že taky o vás budu něco vědět.
Určitě na vás nezapomenu, nikdy, to se nedá a hlavně se to nedá zapomenout, protože my jsme ta školní léta prožili úplně jinak, než jsem prožila s jinými žáky, prožili jsme je taky online. Budu na vás vzpomínat určitě dobře.

Žáci 9. B

Rozhovor s paní učitelkou Ivou Kaplanovou

Co nám šlo lépe? Matematika, nebo tělocvik?
V pátém ročníku matematika a teď tělocvik.

Co jste si o nás myslela, když jste nás viděla poprvé?
Na první pohled si nikdy o nikom nic nemyslím.

Co učíte raději? Matematiku nebo tělocvik?
Obojí.

Jaká je vaše nejoblíbenější postava ze Čtyřlístku? ☺
Bobík.

Žáci 9. B

Rozhovor s paní učitelkou Marií Krátkou

Jak budete vzpomínat na naše hodiny přírodopisu a později chemie?
Přírodopis jsme měli už ve čtvrté třídě, to bylo úžasné, protože já jsem se tak jedinkrát v životě dostala učit na první stupeň. Na druhém stupni to bylo fajn. Co se týká chemie (rozpačitě), tam jste trošičku pokulhávali, ale věřím, že na střední škole se vám bude dařit a zvládnete to dobře.

Jak moc jsme se změnili od čtvrté do deváté třídy?
Hodně jste vyrostli.

Máte raději chemii, nebo přírodopis?
Oba předměty stejně. Já jsem ráda, že je můžu střídat.

Čím jsme vás nejvíce „vytočili" a čím naopak mile překvapili?
Vytočili pouze teď v devítce povídáním, to trošku zlobíte. Překvapili jste mě tím, že vlastně pořád jste ty samé děti, jen jste větší, rozumnější, možná trochu víc víte (úsměv)."

Pobavili jsme vás někdy něčím?
Tak (zamyšlení) v rámci výuky normálně. Já si na žádný větší zážitek nepamatuju (smích).

Žáci 9. B

Rozhovor se spolužákem Lukášem Kindlem

Máš nějaké přezdívky? Pokud ano, jaké?
Ano mám. Například Bimbl, kterou jsem podědil po svém bratrovi.

Kdo ze školy se ti nejvíc líbí?
Mám jich víc, ale favoritku nemám.

Kdybys dostal na výběr mezi láskou a kariérou, co by to bylo?
Láska, protože tě dělá šťastným.

Jakou otázku bys položil na prvním rande, abys začal zajímavé téma?
Je těžké odpovědět, ale nejspíš bych se zeptal na to, co má ráda nebo o co se zajímá.

Jsi ten typ člověka, který si jde za svým snem?
Ano

Na jakou střední školu ses dostal?
Dostal jsem se na Střední školu cestovního ruchu a grafického designu v Pardubicích.

Z jakého důvodu zrovna tahle škola?
Protože mě baví grafika.

Chtěl bys pokračovat ve studiu i po střední škole?
Zatím to v plánu nemám.

Co plánuješ ve své budoucnosti?
Založit rodinu a najít si normální práci.

Co plánuješ na prázdniny?
Brigádu a pořádně si je užít.

Žáci 9. B

Trocha nostalgie...

Naše třída je velmi zajímavé místo plné různorodých lidí, povah a vlastností.

Když jsme se poprvé potkali v první třídě, nikdo nemohl tušit, kolik toho prožijeme. Výlety, zájezdy, exkurze, války s ovocem i zeleninou, tím vším jsme si prošli.

Ze začátku jsme byli všichni skoupí na slovo, ale časem jsme se všichni rozmluvili, někteří až moc. Pomalu jsme se začali bavit čím dál víc a začali jsme se scházet i mimo školu. Nejdříve jsme byli rozděleni na spoustu táborů, ale na druhém stupni jsme se stmelili proti stoupajícímu náporu učitelů.

Někteří nám budou samozřejmě chybět, někteří méně. Nikdy nezapomeneme na příběhy paní učitelky Krátké, vtipy pana učitele Firmana nebo na naše třídní učitelky.

Naše společné dny se krátí, ale my si to nepřipouštíme a užíváme si naše poslední společné dny s plnou vervou. Společně jsme vytvořili kolektiv, který bude určitě všem chybět.

Jáchym Krejčík a Ondřej Češka, 9. B

Poděkování

Děkujeme za krásných 9 let v naší škole. Tímto bychom chtěli poděkovat všem učitelům a samozřejmě vedení školy, také vychovatelkám a školním kuchařkám za výtečné obědy.

Třída 9. A

Křížovka

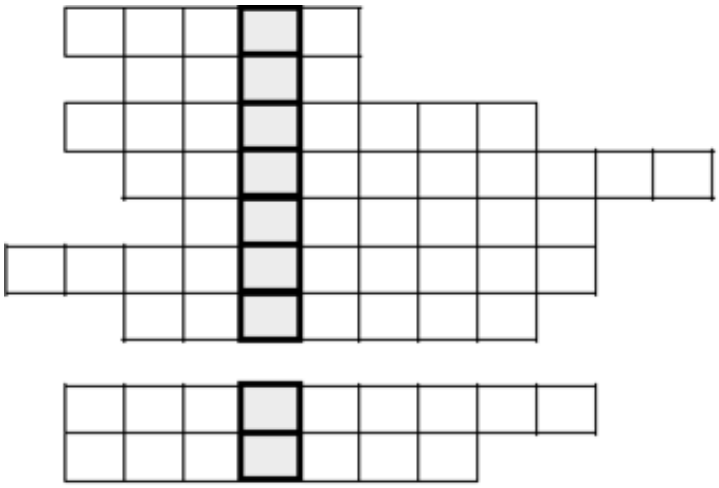

1. Budova určená ke vzdělávání
2. Domácí .... z češtiny
3. Ústní .....
4. Učebna s počítači (příd. jm.)
5. Místo určené k obědu
6. Předmět o počtech
7. Slovo nadřazené slovům: český jazyk, matematika, přírodopis
8. Čas mezi hodinami
9. Kam nastoupíme po ZŠ?

Výlety, exkurze…

Jakékoliv zpestření vítáme ;)

Už se neutopíme…

…jsou z nás plavci!

Ve škole dobře…

…venku nejlíp

Sport nás baví,

přináší nám zdraví!

Sportovní den

trochu jinak ☺

ZŠ SEZEMICE
Základní škola Sezemice
2021/2022
9. A

ZŠ SEZEMICE
Základní škola Sezemice
2021/2022
9. B